

„Soča“ izhaja vsak petek in velja s pošto prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto . . . . . f. 4.50
Pol leta . . . . . „ 2.30
Četrt leta . . . . . „ 1.20

Pri oznanilih in prav tako pri „proslanicah“ se plačuje za navadno trisporno vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „

Za večje širke po prostoru.

SOČA

Posamezne številke se dobivajo po 10 soldov v Gorici v tobakarnici v gosposki ulici blizu „treh kron“ in na starem trgu. — V Trstu v tobakarnici „Via della caserma 3“.

Dopisi naj se blagovoljno pošiljajo uredništvu „Soče“ v Gorici v Hilarijansk tiskarni, naročena pa opravništva „Soče“ na Koronji v Stica - vi hiši št. 10 II nadstr.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delalcem in drugim neprismožnim se naročnina sniža, ako se oglase pri urednikih 2 u.

P. n. gg. naročnikom!

Začetka t. m. počelo je naročevanje „Soče“ za IV. četrtletje. Podpisano vljudno prosi g. naročnike, kateri nam še niso naročnine poslali, da brž ko je mogoče svojo dolžnost storijo, drugi pa naj naročnino ponové.

OPRAVNIŠTVO „SOČE“.

Praznik veteranov poknežene grofije Goriške in Gradišanske.

Veteransko društvo se po Goriškem množi od dne do dne. V malo mesecih po ustanovitvi naraslo je že do 1300 udov, in šteje že zdaj med častnimi svojimi udi odličnejše osebe iz vseh krogov. Kakor drugi stanov, skuša si tudi vojaštvo po takih društvih kolikor zagotoviti prihodnost in zmanjšati strah pred hudimi časi uboštva, oneinoglosti in starosti. Veteranska društva pa ne delujejo samo humano za posamezne deležnike, za vojaške reve, ampak imajo tudi političen pomen. Za časa vojske in državne nevarnosti so veterani najbolj skuseni svetovalci, pravi čuvaji in za največje sile tudi vodniki. Zlasti pa na mejah so oni izdatna in zanesljiva pomoč. Po takem se morajo Priporci le veseliti večjega razvoja teh društev.

Malo društev se snuje današnji dan, ki bi združevala ude iz različnih narodnosti; toliko zaupniše moramo pozdravljati na naših državnih mejah društev, katerim narodnost ni zapreka za obsejše plemenite namene. Zato pa se posebno mi Slovenci radujmo toliko bolj veteranskih društev, kolikor ponosniše se prištevajo med prave in častne ude teh društev vplivne osebe iz merodajnih krogov; toliko večje in odkritosrčnejše sočutje izrazujemo ravno mi veterani, kolikor pravičnejše in za svoje namene doslednejše njih vodniki spoštujejo jezikovo enakopravnost v medsebojnem in društvenem občevanju. Vsled takih in enakih razlogov niso praznovali samo veterani na Goriškem 3. okt. velik praznik, ampak obhajala je zares cela naša dežela prešlo nedeljo pomenljivo dan. Ne samo v obširnih oznanilih, ampak dejansveno izvrševal se je ta dan velik program za naše razmere na vreden in velikanski način.

Iz goriške okolice je dohajalo ljudstvo že v saboto, in na večer videli smo kmetov in meščanov veliko množico na goriškem trgu, na starem našem Travniku. Vredno je bilo gledati, ko so ob 8. uri zvečer med gromom topov in vsled tega med potresom mesta prihrumeli pravi in odlični častni udje z lampijoni in godbami pred glavarsko lepo razsvetljeno poslopje. Tukaj so godbe ponavljale cesarsko pesem, in Evviva, Hoch in Živio! so odmevali h kratu od zidovja do zidovja proti staremu in zasivelemu Gradu.

Nepričakovano došli so bili veterani iz Pole in posebna deputacija iz Trsta že ta večer, in v pomnoženi družbi pomikala se je godba z imenovano razsvetljavo po mestu, dokler se ni povrnila na senški trg. Tu se je množica kar trla pred veliko palačo, kjer prebiva predsednik goriškega društva. Pogled bil je v noči proti razsvetljeni in z raznobojnimi zastavami prikriti palači veličasten.

Drugo jutro pozdravil je na vse zgoda predsednik društveni z odborniki na kolodvoru ljubljanske goste, čvrste junake, veterane, ki so došli z zastavo. Mestno ljudstvo pa je predramila zgodnja budnica s topovi. Že ob 7. so dohajali veterani iz okolice in zbirali so se na prostornem trgu pred predsednikovim domovanjem. Videli si tukaj cele vrste v kmečki in društvu predpisani obleki v živih razgovorih. Ločil si lahko sube in zarumenele obraze iz laške planote od bolj polnih in rudečih iz naših brd, hribov in gor. Gosposke kočije so pridrdrale in drdrale naprej, in ob 8. uri stopili so došli in zbrani veterani z godbami v vrsto, po mahnilo so jo po svoji stari vojaški navadi zaporedoma po Franc Jožefovi ulici in cesti proti kolodvoru na male Roje ali Rojice. Vse hiše ob

cesti videl si v zastavah, razpostavljenih cveticah in praznični lepoti. Slišal si med potjo, da je danes takó krasno, takó lepo, kakor ko je bil cesar zadnji v Gorici. S tem spominom ti je popis brez potreben. Kmalu smo pri kolodvoru, in na zasipu železničnem se že ljudstvo više in više vpenja, da bi imelo večji in lepši razgled po Rojicah, dovolj široki in lepi planjavi. Sredi planjave videl si velik skoro eliptično ograjen prostor. Ograja pa je nenavadna: veliki in gosti manji in večji drogi s cesarskimi, deželnimi in mestnimi zastavami, pa grbi naših mest in trgov. Drogi sami pa so prepleteni in zvezani z lepšavnim zelenjem. Sredi ograjenega prostora majhen griček in na njem pod krasno napravljeno streho enako olepšan oltar. Na čelu spredaj grb z „Viribus unitis.“ Po straneh takó rekoč odprti šotori za razno gosposko. Oni, ki niso imeli povabil, morali so ogledovati si zunaj ograje, zbirališče, ki se je proti 9. uri bolj in bolj polnilo v krasni ograji.

Ponosno so se razpostavili veterani v vsopredne podvojene vrste po dolgoč od severja proti jugu. Gosposdo vojaško in posvetno sprejemali so odborniki od vhoda proti levi. Kmalu se je prikazala botra namestnica presvite cesarice, gospa baronovka, Rechbachova, njej so sledile device zastavine v beli obleki z velikimi šopi cvetic v rokah. Ne dolgo potem šli so kanoniki naproti prečastitljivemu starčeku, našemu knez nadškofu, kateri je pomenljivost slovesnosti pomnožil in ginljivo veselje vzbudil v ljudstvu s svojo pričujočnostjo. Ob enem došel je tudi ces. namestnik Depretis v cesarski obleki z velikima zvezdama na prsih.

Tiho vojaško mašo z vojaškim „Pred Bogom“ imel je proš dr. Valussi. Po maši podal se je proš na sredo ograjnice, kjer je ležala na prostem na stolu nova zastava. V kratkem, primernem laškem nagovoru spominjal se je ta cerkveni dostojanstvenik, da je bila denašnja „roženkranska nedelja“ posvečena spominu dveh avstrijskih zmag nad Turki pri Lepantu v 16. in za Karola VI. v začetku 18. stoletja. Vselej da se je avstrijski orel bojeval za vero in za omiko proti barbarstvu; takó se godi tudi za sedanjega našega vladarja. Vredno je po takem, avstrijske zastave oklepati se, in ta dan izrazuje častito veteransko društvo očitno svoje čutenje za avstrijsko zastavo, pod katero ima svoje zavetje katoliške cerkev in prava kultura. Razločno in krepko povdarjene besede našle so odmev v splošnem odobravanju zbranega občinstva.

Knez-nadškof je potem na istem prostoru blagoslovil mogočno novo zastavo. Zabivali so potem po stopinjah časti žeblje v zastavo, najprej škof, potem botra namestnica, ces. namestnik, mestni župan, deželni glavar, grof F. Coronini itd. Zabivanje je trpelo razmerno dolgo časa.

Ko so izročili na to blagoslovljeno zastavo veteranskemu društvu, začeli so pokati v obližji topovi in skupna godba je zasvirala cesarsko pesem. Bil je to ginljiv moment in pogled. In ko je predsednik društveni c. k. major Catinelli končal krepki govor, s katerim je spodbujal in navduševal najprej v nemškem, potem v italijanskem jeziku, veterane, zaklicali so veterani in ves shod navdušen Hoch! in Evviva! Z enako navdušenostjo in še z večjo intenzivnostjo zaklicali so slovenskemu govorniku Slovenci svoj „Živio“! Saj je moralo razveseliti vsakega našinca, da vendar niso prezrli tudi pri tej nenavadni slovesnosti in pri takó častnem shodu našega jezika. Slovenski veterani je takó-le govoril:

Predragi mi sodrugi!

Z velikim veseljem in zadovoljstvom, dragi veterani, Vas vidim zbrane na tem praznično olepšanem mestu, in radosti mi poskakuje srce, ko vidim tudi iz daljnjih in bližnjih strani prihitele častite državljane in tovariše, da nam povečajo pomenljivi praznik, veseli praznik blagoslovljenja našega društvenega prapora.

Veselega srca Te pozdravljamo, sveta nam zastava! Ti nam vzbujáš spomin lepih dni, ko smo stali zbrani okoli prapora, poklicani z orožjem v roki braniti svete pravice našega presvitlega vladarja, svete pravice naše mile, lepe domovine!

Danes pa smo se zbrali pod najvišim varstvom Njegovega Veličanstva našega premilostljivega Cesarja in Gospoda, da bi tudi po zvesto dovršeni službi skupnost starih vojni tovarišev ohranili, domoljubje gojili, uboge društvenike in tovariše podpirali, za domovino ranjenim stregli, umrlim vojnikiom zadnjo čast izkazovali in staremu geslu „Za Boga, cesarja in domovino“ zvesti ostali.

Tovariši! pod tako mogočnim pokroviteljstvom, tolike podpore patrijotičnih, za vse dobro in blago vnetih državljanov gotovi, mogoče nam je doseči zaželjeni namen. Pokažimo tedaj z besedo in dejanjem, da smo vredni tolikega zaupanja in tolike uže izkazane nam podpore!

Prapor ta, čist in neoskrunjen, kateri nam je poklonila najviša darežljivost Njunih c. kr. Veličanstev — blaga darežljivost in domoljubje gospej poknežene grofije goriške in gradišanske; prapor ta, blagoslovljen po prevzvišenem knezu nadškofu, tovariši! izročim zdaj Vašemu varstvu.

Ohranimo ga čistega in neoskrunjenega, pokazimo, da smo vrli sinovi lepe in drage nam domovine, pokazimo, da smo zvesti podložniki velikodušnega, viteškega cesarja, kateremu tukaj zaklicem iz dna svojega in Vaših hvaležnih src trikratni gromoviti „živio“!

Živio naš Cesar!
Živio naša Cesarica!
Živio Cesarjevič in njegova zaročnica!
Živio vsa cesarska rodbina!

Slovesnost je bila na to po zmoljenim „Tedeum“ bistveno končana. Zadovoljno in veselo je gledalo občinstvo in ljudstvo deflovanje mimo merodajnih dostojanstvenikov, in razšlo se je proti mestu, kjer so oddali veterani svojo zastavo v varstvo v cesarskem poslopju.

Popoldne okoli 4. ur se je ljudstvo na Rojicah takó nagnjetlo, da si mislil videti dunajski Prater pred seboj poletno popoldne na praznik. Ako je bilo popoldne ljudstva zbranega kakih 8 tisoč, bilo ga je popoldne gotovo 2 krat, če ne 3 krat toliko; taka razmera je gotova bila. Imeli so pa tudi kakih 5 godeb v omenjeni planoti in še več pesijšč. Veterane je kapljica poživila, g ko so jim bili priškrbeli za ta dan „listov“, za katere ni bilo treba „krede“. Pa tudi za drugo občinstvo so improvizovane krème skrbele za potrebo in žejo.

Ob največji gnječi in stiski počastila je zopet viša gospoda to pri nas nenavadno, v pravem pomenu živo ljudsko veselico. Z nenavadnim navdušenjem je sprejemalo ljudstvo visoke obiskovalce. Došli so bili, kakor predpoludne, nam Depretis, bar. Rechbach, se ve dá tudi predsednik Catinelli, rodbina Ritter in drugi imenitni plemenitniki naše pokrajine.

Zivahno je bilo po vseh Rojicah do teme. Ob mraku so še zares umetni ognji na isti planjavi in na daleč okoli razveseljevali goste in prebivalce.

Onim, ki se se udeležili te slovesnosti, ne pojde iz spomina takó hitro. Hralevredno je, da se ni zgodilo nobene nesreče, in da ni bilo nobenega razpora, kar bi tudi ne bilo čudo, ob taki priliki za naše sedanje razmere.

Pripomogle pa so gospe po Goriškem, delovali so goriški plemenitniki, posebno Ritterji, mestno starešinstvo in v obče celo mesto po svojih razmerah in močeh; odlični gostje domači in iz drugih krajev, sosebno tudi kolegi naših veteranov iz Ljubljane, Pole in Trsta pa so povečali in povzdignili vso slovesnost toliko, da smejo naši veterani ponosni biti na resnično velik praznik 3. okt. letošnjega leta.

Naj bo našim veteranom ta lepi spomin ob enem opomin, da samo vsled plemenitega namena in vsled pravičnosti, katero skazujejo dozda vsem narodnostim naše dežele enakopravno, dosegli so v kratkem času obče prienanje, in da samo po tej poti zagotovljeno jim je brezizjemno obče sočutje pri vseh Avstriji zvestih prebivalcih one pokrajine, katere jim je podelila častni naslov veteranov poknežene grofije Goriške in Gradišanske.

Kopitarjev dan. (Konec.)

Med vsem tem je v dolnjih prostorih svirala ljubljanska godba, pevci pa so peli. Ali zorilo se je tudi! Starosta „Sokolov“, cenjeni g. Ravnikar nazdravil je bil spominu Kopitarjevemu, g. F. Hlavka narodu in njegovej stvari, čemur je gosp. Bežek z umnimi besedami pritrtil itd.

Krog 3. ure se je namignilo, in gospodje iz dvorane pridejo na pod k pevcem in med narod. In uprav tu smo doživeli najlepših trenutkov! Tu je bilo penete življenje, in prostori so se spremenili v viharov svet! Tolicnega navdušenja! Tu ne morejo delovati samo zvanje aile, to ustvarja hrepenenje, srčno hrepenenje po samostalnosti in narodovej svobodi! In upanje vstaja — vsaj takega svetega in svetlega ognja mladeniške navdušenosti ni v vsacem narodu! In tak ogejn splapolal je preveselo one ure v mladini našej in vnel ves zbrani narod! Padale so pa tudi iskre v vsa srca in žal! da ne morem govorov ognjevih podati v vsej dobroti.

Na stol stopi čestit mož korenjaške postave. To bil je župnik g. Božidar Raič, prvobornik štajarskih Slovencev! Viharen „živio“ pa pozdravlja od vseh strani. — Se sonornim glasom jame potem govoriti o zgodovini Kopitarjevega spominka, o Kopitarjevih zaslugah oziroma zgodovine Slovenske in pa čestite staroslovensčine — s tem preumno veže Slovencev težaje, katerim pa da ni izpolnitve, da se slovensko ozemlje ne združi i politično v jedno celoto! Dalje slika z živimi in tresočimi besedami uborno stanje Slovencev štajarskih, ki da morajo dati denarja in krvi v nemški Gradec za nemška šetališča i. dr., ali kedar prosijo Sloveni, naj bi se jim vendar uravnala Savinja z njenimi preškodljivimi povodnjami, o! tedaj da nemško gospoda govori: nimamo penezal! Takó, da je to v nebo vpijoče, in da Sloveni morajo se odtrgati Gradcu in prestopiti k središču Slovenije, k Ljubljani! A to da bi naj dosegli i drugodnji Sloveni: kajti le v zedinjeni Sloveniji je spas! Ali to da je tudi mogoče, vsaj to da je odobril uže l. 1848 nadvojvoda Ivan, da sedaj nam hoče vlada bivati pravica itd. samo da mi hočemo! Tedaj: Kedar pride vprašanje, odgovarjamo: da! mi hočemo, mi moramo! In potem da bode Slovenija pomirjena in srečna! V to ime: živel zedinjena Slovenija! — Ne da se popisati, kolicega vspela in vtisa bile so besede te in takó govorjene! Konec vsacega stavka, če ne sredi stavka, zvihral je presilen „živio“! Mlado in staro, priprosto in veljavno! Na zvršetku pol ure trajajočega govora, kako da je bilo navdušenje! Vseučilišniki so dvignili čestitega moža, ali zbor ga je pozdravil in preslavjal.

Na to se naznani, da govoriti ima prof. Einspieler, v narodnem delu po Koroškem osivel starček. (Slava!) z bolj tihim glasom omenja žalosten, da l. 76. došlo je iz Kranje nad 50 Slovencev na Janežičevo slavnost, a s Koroškega na Kopitarjevo samo dva! To da je za isto znamenje žalostno, vsaj da slovenski otroci: po Koroškem ne znajo več slovensko brati, ne smejo svojega Bogá več moliti slovensko, da Sloveni na Koroškem nimajo zagovornika svojega v državnem zboru itd. Vendar pa Koroška za Slovenstvo ni izgubljena in ne bode: vsaj stvar naša je pravica, vlada zmerna in dobrohotna, vsaj imamo za sabo lep naraščaj, vrlo mladino slovensko! Potem prosi g. govornik navzočne državne poslance, naj povzdignejo svoje glasove, naj prosijo v zbornici, kedar gre za tužno Koroško! — Mili govor je našel pot v srca! Med govorom in koncem donela je čestitemu možu slava, a mladina ga je hvaležno dvignila na ramena. Slava!

Državni poslanec g. dr. Vošnjak, pozdravljan sosebno, odgovarja ter obljubljuje, da državni poslanci nikakor ne pozabijo svojih bratov, kjer si bodi, teši in tolaži, da zmagaja je gotova in da za hoj imamo svoj naraščaj, svojo mladino. Potem priporoča mladini, sosebno visokošolcem, značajnost in zvestobo vedno v ljubezni do dragega domovja. Svoj govor sklene s tem, da nazdravi slovenskej narodnej mladini. (Slava! Živel dr. Vošnjak!)

Potem nastopi mlad vseučilišnik z Dunaja g. D. Majorán ter z gromovitim odobravanjem sosebno se strani zbrane mladine, izreka živo zahvalo za zaupanje, ki je s č. predgovorniki vred stavi narod v mladino, polaga potem v ime mladine sveto obljubo, da hoče bivati vredna lepega zaupanja, da hoče oborožiti se z vsemi sredstvi, da zvesto stoječ za čestitimi vodniki more bivati nevarna garda vsigdar protivnikom naroda in njegovih pravic svetih. Potem nazdravi vodnikom in poslancem naroda slovenskega. (Slava! Nепrestani živeli!

S posebnim veseljem zaklicali smo „živio“ g. dr. V. Zarniku, ko stepil je na stol. S prezdravim humorjem omenja ravno zamrse stranke nemškutarške, „ki ni imela ni pogreba ni pogrebecev.“ (Silen smeh!) Dalje, da si nemškutarji niso mogli več be darije izmisliti, ko da so si nadeli ime „Deutsch-Krainer“, kar je ravno tako smešno, ko da bi se Slovencev več francoščine imenoval „slovensk Francoz“ ali resp. „Slovensk Madjar“ itd. (Smeh in odobravanje!) Potem, da se Slovenom uže 1000 let ni takó

dobro godilo, ko sedaj, da bi pa vendar blagorodni predsednik g. Winkler bil veči čudodelnik od Kristusa samega, ko bi v 3 mesecih toliko nesnage počedil, kakor ga razpivajo nemškutarški časopisi. Živel visokorodni g. Winkler! — To so le kosti onega govora. Ali smeha ni bilo konca ni kraja! Smešiti budalost in takó peréče — to je prav in zdravo! Zato pa, ko so uže ponehaval slava-klici preč. gospodu, čuli so se zopetni in zopetni, in veselo se je ponovilo! Živel g. dr. Zarnik!

Ljudstvo, malo potišalo je veselo pozdravljalo zopet znanega si uže slavnostnega govornika g. prof. Šukljeja. Nastopivši govori o slovenskem narodu, njega krepkosti duševnej in telesnej, omenja pa tudi lastnega mu madeža: *popustljivosti*. Mi Slovenci smo preveč delikatni v lice oholemu tujcu, ošabnemu Nemcu! Od sovražnikov se učimo! Brezobzirni, tvrdi bodimo v narodnih stvaréh! G. govornik konča v to ime z napitnico: Slovénskemu národu. — Priproštáki so si zapomnili besede rézke; mladina je dvignila možá mladine! Slava!

Državni poslanec g. Iv. Nabergoj se potem predstavlja kot vodjo deputacije s Primorskega ter potoži o nevarnosti in pritisku italijanstva na Slovence. Občinstvo, sosebno v čislih imajoč znani „takaj“ v tržaškem deželnem zboru, je radostno klicalo svojo pohvalo g. Nabergoju.

S tem je bil konec govorom. Lep začetek, lep konec! Ali ura slovésa je prihajala.

Se nekaj privatnih zdravic v dvorani iz posebnega kroga p. Hrvatom, Slovenom, domačima gospodoma duhovnikoma za trud itd. — in odhod je bil napovedán.

Ko smo si ravnali sedeže po vozéh, stal je ob ograjidvorščica na stolbi kmetišk starček in z dobro voljo zahvaljeval se za lep dan itd. Poštena slovénska duša!

Národ pa je ostal pri nas do konca in presérno je bilo slovó od domačinov in gostoljubne pa postrežljive hiše Lužarjeve. Gotovo si bode národ pravil se v poznejši rod o tem dnevi in zavedal se z veseljem in ponosom svojega lepega imena: Slovence!

Po peti uri drdrali so vozovi, polni čistega veselja in navdušenja proti Kranju, Kameniku in Loki, največ pa proti belej Ljubljani. In pošteno slovenski národ nas je pred vsako hišo enako bratovsko sprejemal pa pozdravljaj!

Preko Gamelj, kjer je bil malosten prestanek, da smo mogli sprejemati ginjeni národove pozdrave in poklone (prijazne besede, cvetice in „žegajnske“ „bóbe“) dospeli smo na Ježico. Od daleč zelenél nam je slavolok, ali kaj takega nismo pričakovali! Lepa slovenska dekleta v národnih belih pečah stala so sè šopki v rokah pod slavolokom, a hčerka Aleševa je govorila, da to veljá čestilcem Kopitarjevim! G. Armič ozdravi — a deklice izročé „Sokolovej“ zastavi lep venec, gostom pa podajajo mičnih šopkov. Jako lepó! Žal! da ravno tedaj je silno udaril dež in po zvanje skazil zadnjo, a najljubeznejšijo ovacijo!

Potem umaknili smo se v Aleševó gostilno. Ali okolo 9. ure je potihnilo, življenje pa je bilo v ljubljanskej čitalnici, kamor bila je došla tedaj večina gostov razgovarjat ter skupno veselit se lepega vspéha še lepšega dné! — In razšli smo se z lepo mislijo, cvetočo nádo!

Čestiti možjé poslávili so stoletnico Kopitarjevo i s peresom, ocenili slovenski talent in kazali na opravičeno pa gotovo milejšo bodočnost slovensko (cf. „Slovenski Národ“, „Slovéneec“ v 22. dan avg. Reform. i. dr.

Takó da za isto: bil je gospodov dan ta Kopitarjev dan!

Izvrševaje pa svoj slab opis, ne morem si kaj, da ne bi klical mladini slovenskej, ki je onega Kopitarjevega dné pojavila toli svetega navdušenja, da bi jej ne klical: tolle, lege! Vzemi Kopitarja v roke ter beri ga! Uči se iz njega vednostij in resnice, uči se! Posnemaj ga v ljubezni do naroda in uka, posnemaj ga! — Da vredna svojega rojaka in domovine slovenske imaš pripravljeno pošteno srce in bister um, ko veljá stopiti kot Slovén in Slovan z možjo za naroda samostojnost in prosveto! Da večna bo Slovencev čest!

Te bo Kopitarja spomin najlepši, najvredniši! — V dan 100. godovnje Jarneja Kopitarja 1880.

Dopisi.

Iz Kanalske doline 1. okt. (Izv. dop.) Kakor drugod, tudi mi smo se veselili spomladi, ker cvetje dreves in žito na polji dajalo nam je nado za prav dobro letino, zdaj lahko sodimo, da je v naši dolini splot srednja letina. Sredi poletja so nas pokovi možnarjev in natolkovanje zvonov razveselili ter naznanili prihod namestnika cesarjevega. Sprejemal je vse deputacije prav prijazno, tudi je obljubil na vse prošnje, ki so bile ustmeno ali pismeno predložene, da se bojo želje prosilcov izpolnile. Ali se je že kaj spolnilo in koliko, mi ni še znano.

Kmalu potem bila je 50 letnica rojstva presvitlega cesarja našega Franca Jožefa I. Tudi pri tej priliki se je bolj omikanih-krogih praznoval zares velik praznik kakor se spodobi.

Se niso vse te veselice končale, že ga vidimo od daleč pripihati, mladenča z rudečo kapico, in prašal bi kakšen pred leti, kedo je ta? a ta je nam ljubbi eksekutor (po slovensko gospod. Nebodigatrieba), ki smo se mu tako privadili, da že skoro ne moremo prestatati brez njega.

Pa kaj eksekutor sam, saj on spolnuje le ukaze c. k. davkarskega urada. Ti gospodje našega okrj. so kaj prijetni in skrbni, kadar jim glavica morda kaj po noči nadleguje, toraj kmalu v jutro rano k dolžnosti; eksekutor hitro odračaj v isto občino, ki se prva približi. Skrbna gosposka izroči eksekutarju opominke listeke za vse razum kakšnega prijatelja ali „komparna“. Sreča je za posestnika, da so spominjski listeki po ceni; saj ne stane, kakor že dobro znano, od dne vročenja do sedmega dne samo po 5. kr. na dan, po tem do 14 dni pa po 10 kr. Po dokončani tej dobi se paj še kaj boljšega napravi za ubozeza posestnika, nekateri so zopet izkjučeni morda. In eden takih uradnikov, kateri tako pridno za davkoplačevalca skrbe, želi biti premeščen. Bog tega ne daj! gotovi smo, da nikdar ne dobimo enacega, ki bi tako po „očetovo“ za nas skrbel in tako po domače z občinami uradoval; ako pa mora to biti, priporočamo g. prosilca finančni direkciji tega gospoda vnesti pri c. k. davkariji v Gorici, ker, ako se ne motim, je tam največ zastankov, potem bode vse potirjano!

O volitvi za drž. poslanca se ni veliko agitovalo v tukajšnjem okraji; samo nek „Petelin“ se je močno pri občinskih pristojnikih prilizoval; ali gorske kokoši se niso dale premotiti; so le po lastnem prepričanji volile.

En posestnik.

Iz Mirna 30. sept. Mirenčanje smo imeli velmoža-župnika, gosp. Ivana krstitelja Volfa. Škoda, da ga izgubi Miren! Kdor pozna rečenega gospoda, kdor pozna njega zmožnosti v cerkvenih rečeh, kdor pozna njega možatost, kdor pozna njega priljudnost in pnižnost, kdor pozna njega taktčnost: ta razvidi škodo za občino, katera izgubi izvrstnega dušnega pastirja, modrega cerkvenega gospodarja in odličnega pridigarja. In tak je tudi bil bivši naš župnik, v. č. g. Ivan Volf. Lehko rečemo: Mirenčanje nismo še imeli takega možaka-župnika. Blagor torej župniji, kateri je odenila previdnost Božja takega dušnega pastirja. Župnija sv. Ignacija v Gorici je vlovila to srečo. Kamor pride takšen dušni pastir, tam je gotovo sreča doma, samo, ako si tudi ovciče in podložniki nekotiko prizadevajo, spolnovaje nauke dušnega pastirja. Žalostni smo, da ste nas v. č. g. župnik zapustili, a veseli nas, da Vam je nadškofija priredila večo čast, spoznavši Vaše zasluge.

V imenu vseh Mirenčanov Vam kličemo iz globe srca: Srčna hvala za vse — z Bogom!

Politični pregled.

AVSTRIJA. Cesar odpotuje sredi okt. v Šlezijo, kjer obišče mesta Opavo, Moravsko Ostravico, Tešin in Belsko. Takó zares obhodi letos vse severne dežele našega cesarstva. Tudi v Šleziji so Slovani, katerim se krivica godi, kakor nam, ker nimajo ne domačih šol, ne domačih uradov. Upanje je torej, da potovanje cesarjevo v Šlezijo tudi ne bo neugodno Slovanom.

Delegacije bodo sklicane v dan 19. oktobra v Budapešto.

Spodnje avstrijski deželni zbor je tudi sklican, da dovoli kredit za letošnje elementarne škode.

Dunajski mestni zbor je enoglasno izrazil željo, da naj se skliče obče avstrijsk ustavoverski shod na Dunaj. Strahujejo nas že takó, da bomo kmalu popraševali, ali so še daleč od nas pruske pucelhaube.

Dalmatinski namestnik general Rodič je šel na odpust, ter obišče Italijo, Nemčijo in Ogrsko.

Nemški ustavoverci so imeli že zopet svoj shod v Karlovih varih na Češkem. Vlada naša pa je bila prisiljena, zaseči tiskane resolucije, ki so se imele predložiti temu shodu. Dunajski listi so bili tudi h kratu konfiskani, ko so prinesli one resolucije. Že so morali imeti hudo obliko, ker vlada sedanja je za čudo potrpežljiva. Ustavoverci morali so tedaj obliko spremeniti, ako so hoteli zborovati. Zdaj pa kričé nad vlado, da absolutistno postopa proti njim, in kakor za Hohenwarta že se Bismarckovi

organi oglašajo in vtikajo v notranjo našo politiko. Po hinavsko opominjajo našega ministra zunanjih zadev, češ, da mu Taaffe nasprotuje. Vidi se, za kake namene nam je nemška zveza dobra, in zaradi česar se pravi in avstrijski Prusi bojé, da bi Avstrija ostala v zvezi z Rusijo.

Taaffeja hočejo ustavski uničiti; ali tudi on se čuti močnega, in odločno odbija vsako očitjanje, kakor da bi delal on zoper državno edinstvo. Ponavljati pa je treba, kakó hudo bitko bodo letos imeli Slovani v državnem zboru, ako se ne utrdijo kot nepremekljiva kompaktna večina.

Vojni budget se letos menda povekša za 8 ali 9 milijonov zaradi utrjenjâ mejnih pokrajin, zaradi namnoženja rezervne zaloge v magacinih in zaradi dopolnenja vojnega gradiva. Vse zveze na zunaj po takem ne morejo nam zagotoviti varnosti pred tujstvom.

Politično društvo tržaško „Progresso“ izročilo je predsedništvu našega ministerstva obširno spomenico, v kateri prosi za podaljšanje Rudolfove železnice do Trsta in za neposredno železnično zvezo Trsta z Reko. Želeti je, da naši izvedenci o tej priliki zopet ponové svoje dokaze in želje.

Minister Tisza je odobril sklep, vsled katerega se ima zapreti nemško gledališče v Budapeštu. Nov krik v Izraelu!

Ogri imajo v svojem proračunu tudi letos velik primanjkljaj, ki znaša okoli 25 milijonov gold. —

Ga ribaldi odpotoval je v Genovo, kjer so ga sprejeli navdušeno. Jezi se nad vlado, da mu je zeta zaprla; on dela veliko preglavico vladi. Na Laškem namreč rase zmerom bolj nezadovoljstvo, tako da že vojaki niso več varni pred skrivnimi napadi.

Na Irskem tudi angleška vlada ne bo imela miru, dokler se ne odstranijo več stoletne krivice, ki se godé Ircem na lastnih zemljiščih.

Sedanji papež loči bistvenost od nebistvenosti in je dovolil, da razlika v obredih ne bo več zapreka katoliškemu zedinjevanju. V Armeniji jezuiti že delujejo po obredu armenskem; v Kairi že imajo šolo in semenišče po obredu koptiškem itd.

Srbskega kneza prišel je obiskat 6. okt. bolgarski knez Alexander, katerega so sprejeli na Srbskem z veliko slovesnostjo.

Turčija Evrope še ne neha slepariti, naznanila je že zopet druge pogoje, po katerih hoče izvršiti berlinsko pogodbo in torej tudi izročiti Ulčinj Črnogorčem. Ves politični in nepolitični svet se že smeja otroški komediji, katero Turčija uganja vsled bistvene needinosti evropskih diplomatov.

V Brnu glavnem mestu Moravskem bil je pri dopolnitvi volitvi za državni zbor 5. okt. voljen s 1401 glasom bivši minister Chlumecky; češki kandidat dr. Tuček dobil je samo 228 glasov.

Domače stvari.

Kakor smo zajeli iz zanesljivega vira, bil je gosp. dr. Abram kandidat tudi tržaške vlade, vedoma ali nevedoma, nam ni znano. Tem ponosniši morejo biti toraj volilci se sijajno zmago s svojim neodvisnim kandidatom.

Ta novica nas je osupnila toliko bolj, kolikor jasniše so nam razmere med sedanjo tržaško in dunajsko vlado. Spominjamo se ob tej priliki tudi našega dopisnika „izpod Rombona“, od kodar nam je poročal v svoje začudenje, da je nek komisar agitoval za dr. Abrama, kakor da bi bil vladni kandidat. In došlo nam je še nekaj pojasnil, da so gg. komisari agitovali v istem zmislu tudi drugod. Mi bi se toliko ne čudili, ko bi hodila tržaska vlada pot dunajske sedanje vlade.

Denašnje zanesljivo novico priporočamo tudi o mim gospodom, ki v zadnji št. „Edinosti“ ostajajo pri svojem prepričanju za dr. Abrama, „dokler jih kdo drugi, nego gospodarji „Soče“ ne podučí, da nimajo prav.“ Nas so drugi podučili, zato v tem slučaju ne dajamo poduka, tem manj ker „več kraških volilcev“ in drugi utegnejo isto izvedeti iz enakih virov, kakor mi.

Mi smo molčali, ko je „Edinost“ propadla, zato ker je imela toliko takta, da je sama molčala in tudi

danes molčimo proti njej. Ako pa ona daja svojim dopisnikom besedo, ki trde, „da se je silni agitaciji posrečilo morda še v zadnjem hipu, pridobiti večino za g. dr. Tonklija“, prašamo „Edinost“ in njene dopisnike, kakó se zлага njih trditvev, da je ljudstvo po Goriškem zrelo s trditvijo, da se daja isto ljudstvo v zadnjem hipu preobračati in sukati, kakor biče? Resnično ti gospodje so na popirji privedali našim ljudem častne priimke politične zrelosti, dejanstveno pa so razpošiljali pisma in številke „Edinosti“ zastoj na vse kraje v najmanjše vasice po vsem Goriškem. Veljavni in močno vplivni može so zares agitovali na nasprotni strani še v zadnjem hipu z jako sofisticiranimi sredstvi, kakor smo tudi izvedeli zanesljivo; pa konečno razsodba volilcev ni jim bila hvaležna za toliko truda.

Gledé na razsodbo o vrednišem obnašanju naših drugače enako spoštovanih kandidatov se vzdržujemo vsake besede, ker bi nas imenovali pristranske; za ta del naj bere „več kraških volilcev“ zadnje „Ed.“ o „Izboru na Goriškem“ v „Naši Slogi“ od 1. okt., v listu, kateri nima povodov kazati pristranost v naših domačih zadevah.

„Gospodarji“ „Soče“ so postavili isti „Soči“ enega za list mero dajnega gospodarja, v zmislu, kakoršnega je sam očitno pojasnil v „Soči“, in čegar posel je bil z imenom tudi očitno naznanjen v drugem slovenskem listu.

„Kraševci“ čitajo „Sočo“ uže 10 let in opazujejo vse spremembe prav natančno. Upamo, da ima „Soča“ še drugod enako marljivih bralcev. Potrebno se nam zdi naglašati, da so se razmere spremenile v 10 letih, in da tudi listi se spreminjajo na slabše in boljše po svojih delavcih. Mi smo za sedanost „Soče“ odgovorni; za njene doslednosti in nedoslednosti v preteklosti nečemo vedeti ničesar. Zato je vsako opravičeno ali neopravičeno postopanje „Soče“ v preteklosti za nas neveljavno in za bralce slepivo, kar zaznamujemo očitno. Vse č. bralce tedaj prosimo, da „Sočo“ v prihodnosti enako opazujejo, kakor so jo pozorno brali dosedaj na Krasu po lastnih besedah „več kraških volilcev“, in naj nas blagovoljno podučé o vsaki neopravičeni spremembi ali nedoslednosti. „Edinost“ pa, kateri smo za predzadnje številko povrnili molčanje z molčanjem, naj se spominja na zadnje tedne vsjih dni ako hoče da ji ne bomo zavračali netaktnosti njenih dopisnikov. Če prezremo tudi vse, kar je po človeško mogoče, naše ljudstvo slepiti, kar je v naše moči, ne dovolimo nikomur, naj manj pa dopisnikom, ki prikrivajo v slovnični ednini in množini svoja imena. Uredništvo.

Cesar je podelil prvosednikovemu namestniku državnega zbora, vrlemu slovenskemu poslancu bar. Güdelu zaradi njegovih zaslug red železne krone druge vrste.

Goričani so se bili sprli proti novemu pogreb-nemu redu, kateri jim je zaukazaval med drugim, da ne smejo spremljati peš svojih pokojnikov do pokopališča. Vsled neke demonstracije pa se je moral magistrat vdati, in ljudstvo ima zopet prejšnje dovoljenje. S tem je združena tudi počasna vožnja s kočijami do pokopališča.

Centralno semenišče. Č. g. Gabrijelčič, prof. vo pisma n. z. v centralnem semenišču prevzel je katedro pastirstva; njegov dozdani predmet supluje c. g. Ant. Mahnič, dogmatiko supluje č. g. dr. Anton Gregorič in moralo č. g. Dominik Alpi.

V Mariboru je dobil 6. okt. [Schmiderer 658 glasov. Konservativni kandidat in kandidat štajerskih Slovencev je dobil samo 256 glasov. Ubogi narodnjaki, zastoj so se trudili in upali. Vendar upanje se je pomnožilo za prihodnost.

Šolsko leto se je zopet pričelo v Gorici. Poznati pa je tudi koj, da je Gorica med šolskim letom živahnija, ko ima naše meso o mnogo učnih zavodov in veliko število učeče se mladine. O številu učencev ne moremo še danes poročati.

Na cesarjev god 4. okt., bila je v stolni cerkvi goriški pontifikalna maša. Udeležilo se je maše veliko gosposke posvetne in vojaške in mnogo ljudstva. Cerkev bila je prepolna. Pričujoč bil je tudi cesarjev namestnik Depretis. Tu pa tam vihrale so ta dan tudi zastave po mestu.

Iz Komna, se nam piše: Dne 27. t. m. počestil nas je gosp. prof. Povše s svojim pohodom ter v tukajšnji ljudski šoli predaval o kletarstvu sploh. Ljudstva se ni radi obilega poljskega opravila v toliki množini udeležilo, kakor po navadi prejšnjih predavanj; a vendar večina premožnih in inteligentnih kmetovalcev bilo je navzočih. Konec izrekamo sl. kmetijskemu društvu hvalo, ker nam je izvolilo poslati g. prof. Povšeta z omenjenim velevažnim poslom; gospodu profesorju pa kličemo: „na svidenjel!“ V.

Za Volfov slovensko-nemški besednjak bral se je poseben odbor, v katerem bodo pripravljali gradivo prof. dr. Krek, Pleteršnik, Levec, T. Zupan, Kermauner, Vodusek, Wiesthaler in knez-škofov dvorni

kaplan g. Kobler. Prof. dr. Krek bo vodil vse delovanje, odboru pa je izbran za podpredsednika g. Pleteršnik. Slovar ne bo takó velikansk, kakor so ga hoteli še pred 10 leti izdelovati, in tudi ne toliko podprt s znanostnimi pojasnili, kolikor bi zahtevala stroga slovanska vednost sedanjega časa, ampak oziral se bo na praktične potrebe sedanje slovenske omike, in dobi po takem tudi manjši obseg in cenejši kup. — Ta sklep je obveljal po dogovorih knezoškofa dr. Pogačarja samega, in razveseli gotovo vse napredne rodoljube, ki so že mislili, da resničnega začetka tega toliko zaželenega dela ne čakajo več. Vidi se, da bodo izvedenci vodili vsro stvar, in pričakovati je tudi v manjši obliki izvrstnega dela. Kljub temu obžalujemo, da se ne imenuje Levstik med neposrednimi odborniki in vodniki, kakor je bilo upanje in veselje izraženo po slovenskih listih, ni še davno temu. Upamo in želimo tudi, da slovarko gradivo ne bo nabrano samo od jezikoslovcev, ampak izročeno in odobreno tudi od strokovnjakov realnih znanosti, dasi so zadnji že v knjigah priobčili leksikalna znamenja na mnogo strani za realne predmete. Povsem pa naj bi bila enkrat vendar sreča mila ponavljane mu začetku imenovanega slovnika!

Škof Strossmajer ob istem času priporoča v posebni okrožnici svojim duhovnikom, naj pomagajo pri izdaji hrvatskega ali srbskega slovarja. Spominimo se, pravi, da so bili pri vseh omikanih narodih ravno duhovni, kateri so pospeševali razvoj narodnega jezika in branili njegovo čistoto.

Tudi pri naših leksikalnih delih niso bili duhovni zadnji, ampak prvi, in upamo, da sad njih truda se bo pokazal tudi pri drugem delu Volfovega slovnika.

Na Dunaji je posebna in glavna komisija, ki preiskuje in skrbi za zgodovinske in umetniške spominke, da se ohranijo, in da škode ne trpé. Minister bogočastja in nauka imenuje in počastuje izvedene može, da po vseh pokrajinah skrbé za starine in vredne spominke. Udje te imenitne komisije so imenovani ravno zdaj tudi za Primorsko, in sicer ti le gospodje: odvetnik dr. Pavel Bizzaro, nadpolkovnik France grof Coronini — oba v Gorici; knjižničar dr. Atilj Hortis v Trstu; deželni šolski nadzornik Ant. pl. Klodč v Trstu; posestnik dr. Peter Pervanoglj v Trstu.

Uredništvo uradne „Laib. Ztg.“ prevzel je pl. Radics, in brž je pokazala drugačen, nepristranski obraz, kakor se spodobi listu, ki hoče biti objektivni.

G. J. Nolli, ki poje zdaj v Barceloni na Španjskem, gre od onod v Odeso.

Prvo kiparsko šolo dobé Slovenci v Ljubljani, ako bi znani akademični podobar g. Zajec dobil kot osnoveatelj in vodja dosti učencev za ta namen.

Razne vesti.

Prvo mleko, ko se je krava oteletila, naj povziva tele samo, kajti natora ga je prve 4 dni zato namenila teletu, da mu čeva izprazne nabranega blata in mu odvrne marsikako bolezen. Kakor pa je to mleko koristno novorojenemu teletu, tako škodljivo je človeku za živež, kateremu hudo drisko napravi. Še le 5. dan po teletu sme človek brez škode za zdravje svoje prvo to mleko uživati. — Tako učijo skušnje francoskega živinozdravnika dr. Schmidta.

Koliko jajc leže ena puta? Puta ima vsvojem jajčnjaku navadno blizo 600 jajčic, karsra more izleči. Od teh 600 jajčic jih, če dobro gre, prvo leto leže kakih 20, drugo leto 135, tretje leto 120, četrto leto 114, a ostala štiri leta jih vsako leto manj leže, v devetem letu le malokaterikrat 10 jajc. Kdor hoče imeti tedaj putu, pri kateri zastoj ne potrosi hrane, naj je nikar ne ima čez 4 leta.

Število judov je po zanesljivih virih danes blizo tolikošno kakor za Davida; znaša namreč 6 — 7 milijonov, od katerih je v Evropi 5 milijonov, v Aziji 200.000, a Afriki čez 80.000 in v Ameriki 1 du 1½ milijona. Nad polovico evropskih judov je v Rusiji, — v Avstriji jih je 1 milijon in 375.000 (od teh samo v Galiciji 575.000), — 512.000 v Nemčiji, — v Rumuniji imajo jih 275.000 in v Turčiji 100.000 Le Norvežka je tako srečna, da nimaveč, kakor 25 judov.

„Novice,

Dr. Strupi, c. kr. prof. živinozdravstvu, Slovenec, umrl je 26. sept. v Pragi 69 let star. Šolo podkovstva in živinozdravstva je on z dr. J. Bleiweisom pomagal ustanoviti družbi kmetijski. Lep spomin!

Poroka cesarjeviča Rudolfa bo 22. febr. prihodnjega leta. Velike priprave se delajo za to slovesnost že zdaj pri dvoru.

Pri deželni vladi v Sarajevu je izpraznena služba šolskega svetnika in šolskega poročevalca. Prosilci za to službo, s katero je združeno 1800 gl. letne plače, za stanovanje 400 gl. in 600 gl. doklade, morajo znati srbsko-hrvatski jezik tudi v pisma. Prošnje se izročajo do 15. t. m. pri c. kr. naučnem ministerstvu na Dunaji.

Dunajsko vseučilišče imelo je letos vpisanih 3896 slušateljev. Bogoslovcev je bilo 172, pravoslovcev 1918, medicincev 991, modroslovcev 666 in lekarničarjev 149. Iz Štajerske jih je bilo 47, iz Tržaške 45, Koroške 38, Istre 24, Goriške in Gradiške 18 in Kranjske 82. Tujcev je bilo od vseh strani, n. pr. iz Amerike 40, iz Azije 2 in celo iz Afrike eden. Na vsem svetu ni toliko različnih slušateljev po narodnosti, veri, deželah in demografiji, kakor na dunajskem vseučilišču.

Št. Jakopaka kmetijska posojilnica na slovenskem Koroškem imela je 26. sept. občni zbor. Osnovani so jo rodoljubi leta 1872 na podlagi slovenskih pravil in slovenskim poslovnim ali službenim jezikom. Letošnji denarni promet se je povzdignil na 180.000 gl. Steje pa posojilnica udov 548. Njeni udje so samo mali posestniki, hlapci in dekle, rokodelci in delavci vsake vrste. „Št. Jakopaka posojilnica slovi po celi Rožni dolini; njeni udje se nahajajo celo blizu Celovca in Belaka; njene bukvice imajo tak kredit, da jih trgovci v popolnem znesku jemajo v zalogo in posojajo blago ali denarje.“ — To poročilo, posneto iz dopisa „Sl. N.“, je res veselo in kaže, na katero stran naj naši rodoljubni veščaki obračajo svoje moči v povzdigo narodnega blagostanja. Goriška zlasti je v žalostnem stanju, in veliko je krivo temu pomanjkanje zavodov, ki bi pomagali začasnoma našim ljudem iz vsakovrstnih stisk, katere pogostoma tlačijo najvarčnije in najpoštenije gospodarje.

Tisti doktor Tanner, o katerem smo govorili, da se je bil namenil postiti 40 dni, je resnično preстал svoj post. Niso mu mogli dokazati nikakoršnih sleparij. Učenjaki na zdravniškem polju pa se niso čudili tako dolgemu postu, ker imajo v svoji zgodovini zapisanih še drugih ljudi, ki so živeli brez hrane enako dolgo in še dalje. Tudi nima post Tannerjev vednostne veljave. Koristil je ta post samo doktorju, kateri je vsled stav in premetenosti zaslužil tisoče in tisoče tolarjev.

Stolna cerkev v Koloniji (Köln), kateri so pred 652 leti (14. sept. 1248 l.) položili temeljni kamen, je sedaj dodelana. Stroški zidanja te velikanke cerkve znašajo nad 40 milijonov mark (1 marka je po našem denarju 60 kr.) Cerkev se bode odprla po določbi nemškega cesarja 15. oktobra t. l. Nemški cesar je povabil tudi druge vladarje k tej svečanosti, in bo 15. okt. ne samo praznik za Prusko, ampak za celo Nemčijo. — Zvonik kolonjske cerkve ima 160 metrov visokosti, sv. Nikolaja v Hamburgu je visok 144, kupola sv. Petra v Rimu 143, zvonik v Strasburgu 142 in zvonik sv. Štefana na Dunaji 135 metrov.

Pristnost zagotovljena!

Dr. Suin de Bontemardt-ova

lepo dišeča pasta za zobe; nar. navadnejši in zanesljivši pomoček za obvarvanje in čiščenje zob in dlesen (zobernov); v celih in 1/2 povezkah po 70 in 35 sold.

Dr. Hartung-ovo olje iz lubja kitajskega drevesa, za ohranjenje in lišpanje las; v zapečatenih steklenicah (flaškah); (pečat je v steklo vtisnjen); po 84 soldov.

Dr. Borchardt-ovo lepo dišeče mlijlo (Zajfa) za zlepšanje in zboljšanje polti, po skušnjah potijeno zoper vsakršno kozno nesnago; v zapečatenih originalnih povezkah (pakeljih) po 43 soldov.

Dr. Beringuier-jev dobro dišeči kronski cvet (Kronengeist), zlahna voca za duhanje in umivanje, k'era moči življenja krepiča in spodbuja; v originalnih steklenicah po 1 gold. 25 s., ali 1/2 sklenice 75 sold.

Prof. dr. Lindes-a rastlinska predelečna pomada (Stangenpomade) stori, da se lasje bolj svetlijo, da so voljniji, in da, počesani, lepo trdno stojé; v originalnih koséh po 50 soldov.

Balzamovo oljno mlijlo; edlikuje se potem, da kožo oživlja in hrani ter jo dela mehko in voljno; v povezkah po 35 soldov.

Dr. Beringuier-jevo rastlinsko barvilo za lase; barva jih prav črno, rjavo in rudečkasto; s ščetmi in lončki vred 5 gold. a. v.

Dr. Hartung-ova rastlinska pomada, ki stori, da začnejo lasje zopet čvrsto rasti; v zapečatenih steklenih lončkih; ki imajo pečat v steklo vtisnjen, po 85 sold.

Bratov Leder balz. mlijlo iz oreščega olja, kot najuspešniši pripomoček zoper zgrbančeno, popocano rumeno kožo, priporoča se posebno gospem in otrokom in sploh vsem tistim, ki so drobne, njezne kože.

Dr. Beringuier-jevo olje za lase iz zeliščnih korenin; ono da lasem moč in jih ohranjuje; ena skleničica 1 gold. in 75 s. a. v.

Dr. Koch-ovo zeliščno sladje; potrjeno kot dober domači pomoček zoper kašelj, zagrljenost, zasliženje; v originalnih škatljicah po 70 in 35 soldov.

PRISTNE (nepokvarjene) se prodajajo vse te zaradi priznane dobrote tudi po naših krajih špogane reči v Gorici in za deželo šamo v lekarnici (špeceriji) pri Pontoni-u, pri zamorcih, v Raštelu.

Mlatilnice

na štifte in na stebre, z napravo za slamo stresati, z rešetom in snažilnim aparatom, na lesenih nogah. sicer pa iz železa, z najnovejšimi popravami, se dobodo dober kup. Tudi imamo triere (trieure za gospodarje in mlinarje, in rezanice za z noge pritiskati. To pošiljamo do Dunaja franco. Narisane podobe zastonj. Iščejo se dobri agenti.

Ph. Mayfarth et Co.,

tovarna za stroje v Frankobrodu (Frankfurt a. M.) in na Dunaji, v mestnem magazinu, (Stadtlagerhaus.)

Priporočujem

Starišem, ki želijo svoje otroke šolarje v dobri hiši ohraniti, prav pripravno stanovanje pod kapelo hiš st. 6.

En duhovnik.

Na podlogi razsodbe v. c. k. dež. zdravniškega sveta od v. c. k. namestništva dovoljene

Marijacejske kaplje za želodec

izvrsten pripomoček zoper vse želodečne bolezni

posebno pa se sponaša pri netečnosti, želodečni slabosti, slabodišečem dihu, kedar človeka napenja, mu kislo podaja, kedar ga grize ali vjeda, pri želodečnem kataru, zgagi ali rezalci, če se nareja pesek ali kaša, pri preobilnosti slija, zlatenci, pri studu in metanji, glavobolu, prihajajočem od želodca, želodečnem krču, pri zaprtem životu, prenasitenosti bodi z jedmi ali pijanci, pri glistah, vrančnih, jeternih ali hemoroidalnih bolestitih.

Vsaka steklenica stane s podukom o rabi 35 kr. Glavna zaloga za Gorico pri gospodu lekarničarju A. pl. Gironcoli v Gorici, blizu „treh kron“. Centralna zaloga za razpošiljanje: Apotheke zum heiligen Schutzengel des Carl Brady, Krem-sier, Maehren.

Skoro zastonj!

Veliko zalogo na nič prišle velike tovarne za britanija-srebro, prodaja oskrbništro skupnega blaga zaradi dolžnega poplačevanja in zaradi popolnega trebljenja prostorov

za 75 od sto pod cenitvijo, tedaj skoro zastonj. Za gl. 6.70, tedaj komaj polovice tega, kar je delo stalo, dobiva se izvrstno sledeče pomizje iz britanija-srebra, ki je stalo prej 30 gl., in smo porok za 25 let, da ostane vsak komad zmerom bel.

6 namiznih nožev z izvrstno jekleno ostrino, — 6 vilic, iz pravega angleš. britanija-srebra, — 6 teških žlic za jedi iz britanija-srebra, — 6 jako finih žlic za kavo iz britanija-srebra, — 1 težki zajemalec za juho iz britanija-srebra, — 1 težki zajemalec za mleko iz britanija-srebra, — 6 podstavkov fino čizilovanih, — 6 podnožnikov iz prav dobrega britanija-srebra, — 3 lepi težki kozarčki za jaca, — 3 krasni prav fini sladkorniki, — 1 izvrstni solnjak ali poprjak, — 1 čajni cedilnik, prav fine sorte, — 2 krasna sobanska namizna svečnika, — 2 prav fina alabastrnasta nastavka za svečnike. 50 komad.

Vseh tukaj navedenih prekrasnih 50 komad stane skupno gl. 6.70. Naročbo izvršujeta po povzetju ali proti pošiljativni denara, dokler je kaj blaga v zalogi, gospoda

Blau & Kann,

General-Depôt der Britannia-Silber-Fabrikon: Wien I., Elisabethstrasse 6.

Na stotine zahvalnih in pripoznalnih pisem je na javni pregled v našem bureau.

Pri naročbah zadostuje napis: BLAU & KANN, WIEN.

Praktikanta,

kateri ima nekoliko pojma o geometričnem risanju, išče v Gorici uradno pooblaščen zemljemerec. Prednost ima, kdor zna slovenski in italijanski jezik.

Praktikant dobi koj po prvem mesecu primerno nagrado.

Pojasnila daje iz vljudnosti opravništvo „Soče“.

Temeljita pomoč vsem, ki so v želodci ali trebuhu bolni.

Ohranjenje zdravja

naslanja se večjim delom na čiščenje in snajenje sokrovce in krvi in na pospeševanje dobrega prebavljenja. Najboljše za to sredstvo je

dr. Roza življenski balzam.

Življenski balzam dr. Rozov odgovarja popolnom vsem tem zahtevam; isti oživi vse prebavanje, nareja zdravo in čisto kri, in truplo dobi svojo prejšnjo moč in zdravje zopet. Odpravlja vse težko prebavanje, oasobito gnjus do jedi, kislo riganje, napetost, bljevanje, krč v želodci, zasliženost, zlato žilo, preobteženje želodca z jedili itd., je gotovo in dokazano domače sredstvo, ki so jo v kratkem zaradi svojega izvrstnega uplivanja občo razširilo.

1 velika sklenica 1 gl., pol sklenice 50 kr. Na stotine pisem v priznanje je na razgled pripravljenih. Razpošilja se na frankirane dopise na vse kraje proti poštnemu povzetju svote.

G. lekarničarju B. Fragner v Pragi! Kupil sem meseca vinotočka l. 1878. sklenico vašega „Dr. Roza-jevega življenskega balzama“. Trpel sem namreč uže precej let na kerči v želodcu; to me je nagnilo, da sem poskusil to zdravilo.

Za časa 9-14 dni povzgučila se je — hvala Bogu — bolezen popolnoma. Prosim Vas tedaj, pošljite štiri sklenice tega balzama, da ga imam pri roci kot domače zdravilo. Vsaki taki bolzni pripočam ta izvrstni življenski balzam. Spoštovaje udani

Dragotin Popp, slamičar v Draždanah.

SVARJENJE!

Da se izogne neljubim napakam, zato prosim vse p. n. gg. naročnike, naj povsodi izrečno dr. Rozov življenski balzam iz lekarnice B. Fragner-ja v Pragi zahtevajo, kajti opazil sem, da so naročniki na več krajih dobili neuspešno zmes, ako so zahtevali samo življenski balzam, in ne izrečno dr. Rozovega življenskega balzama.

Pravi dr. Rozov življenski balzam

dobi se samo v glavnej zalogi izdelovalca B. Fragner-ja, lekarnica „k črnemu orlu“ v Pragi, Ecke der Spionergasse Nr. 205-3.

V GORICI: G. Cristofolotti, lekarničar; G. B. Pontoni, lekarničar. V OGLEJ: Damaso d'Elia. V TRSTU: P. Prendini, lekarničar; G. Foraboschi, lekarničar. V ZAGREBU: Sigm. Mitlbach, lekarničar.

Vse lekarnice in večje trgovine z materialnim blagom v Avstro-Ogerskeji imajo zalogo tega življenskega balzama.

TAM SE TUDI DOBI

Pražko domače mazilo zoper bule, rane in vnetje vsake vrste.

Ako se ženam prasa vnamejo, ali strdijo, pri bulah vsake vrste, pri tih, gnojnih tokih, pri črvu v prsu in pri nohtanju, pri zlezah, oteklinah, pri izmaščeni, pri moški (mrvi) kosti, zoper revmetične oteklino in putiko, zoper kronično vnetje v kolenskih, rokah, v ledji, če si kdo nogo spahne, zoper kurje očesa in potne noge, pri razpokanih rokah, zoper lišaje, zoper oteklino po piku mrčesov, zoper tekoče rane, odprte noge, zoper rak in vneto kožo, ni boljšega zdravila, ko to mazilo.

Raba je preprosta; mazilo (žavba) se namaže na platneni robec in se pritiska na bolno stran. Čez 4-6-8-12 ur se naredi nov flašter. — Zaprte bule in oteklino se hitro ozdravijo; kjer pa ven teče, potegne mazilo v kratkem vso ognjico na-se, in rano ozdravi. — To mazilo je zato tako dobro, ker hitro pomaga, in ker se po njem rana prej ne zaceli, dokler ni vsa bolna ognjica ven potegnjena. — Tudi zabrani rast divjega mesa in obvaruje pred snotom (črnim prisadom); tudi bolečino to hladilno mazilo potiši. — Odprte in tekoče rane se morajo prej z mlačno vodo vmiti, potem se le se mazilo nanje prilepi.

Skatljice se dobodo po 25 in 35 kr.

Balzam za uho.

Skušeno in po mnogih poskusih kot najzanesljivejše sredstvo znano, odstrani naglušnost, in po njem se dobi tudi popolno uže zgubljen sluh. 1 sklenica 1 gl. a. v.